

Zo valt het op

Er was eens een man, de meeste mensen noemden hem Lou Visscher, vooral degenen die hem kenden. Lou was schrijver en had op een dag een prachtig verhaal bedacht. Het ging over een aantrekkelijke vrouw zonder armen, die in de achtertuin van haar huis twaalf ganzen had. Een van die ganzen had twee linkerpoten en kon hinniken als een kameel. Of eigenlijk niet echt, maar dat had Lou bedacht voor zijn verhaal. Echt een fantastisch verhaal, hij had het alleen niet opgeschreven. En nu was hij sommige interessante details vergeten. Zo verging het Lou op een opvallende dag in zijn leven. Op andere opvallende dagen in zijn leven bedacht Lou andere interessante verhalen, die hij wel eens met opzet niet opschreef. Daardoor wist niemand dat Lou Visscher een schrijver was. En niemand was op de hoogte van zijn talent. Dit onbeduidende verhaal had déze schrijver ook niet hoeven noteren, maar daar is het nu te laat voor. Laten we liever verdergaan met het verhaal van Lou Visscher. Of het verhaal over het verhaal van Lou Visscher. Dat gaat als volgt. Lou had een vriend die ook Lou heette, maar dan Lou Elemans, want ze hadden niet dezelfde vader. Deze Lou bedacht eveneens heel regelmatig heel prachtige verhalen die deze Lou dan wel noteerde. Hij had al een machtig groot aantal notitieboeken gevuld met zijn prachtige verhalen, die helaas weer niet zo prachtig waren als de prachtige verhalen van zijn vriend Lou. Op een zonnige zomeravond las Lou Lou voor uit zijn notitieboeken, tot vermaak van beiden.

10+8\10+2\10+9; 9en10/9en3/9en10